

Z ŻYCIA

Politechniki Śląskiej

Rok akademicki
1994/95

nr 5

7.4492/94/95

W NUMERZE

- Relacja z posiedzenia Senatu
- Z prac JM Rektora
- Stopnie naukowe i stanowiska
- Konferencje i seminaria
- Zarządzenia i pisma okólne JM Rektora
- Współpraca z zagranicą
- Wyróżnienie w konkursie architektów
- Stanowisko Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego
- Z działalności Klubu Pracowników Pol. Śl.
- Z prasy
- Kronika żałobna
- Profesor J. Ch. Gille - wspomnienie pośmiertne

SENAT

■ Piąte zwyczajne posiedzenie Senatu Politechniki Śląskiej odbyło się 6 lutego br. Program obrad obejmował: wyrażenie zgody w sprawie mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego prof. dra hab. inż. Witolda GNOTA i prof. dra inż. Adama KORCZYŃSKIEGO (RCh), zasięgnięcie opinii w sprawie mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego prof. dra inż. Stanisława WOLFFA (RM) i doc. dra hab. Jana CISOWSKIEGO (RMF), powołanie recenzenta dla zaopiniowania wniosku Politechniki Warszawskiej w sprawie nadania profesorowi Władysławowi FINDEISENOWI tytułu doktora honoris causa, powołanie recenzenta dla zaopiniowania wniosku Politechniki Łódzkiej w sprawie nadania profesorowi Gordonowi S.G. BEVERIDGE tytułu doktora honoris causa, wyrażenie zgo-

dy na postawienie w stan likwidacji Zakładu Doświadczalno-Wdrożeniowego Odlewnictwa oraz sprawy bieżące i wolne wnioski.

W posiedzeniu uczestniczyło 30 członków Senatu i 5 zaproszonych gości.

■ Przedstawienie wniosków w sprawie mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego dwóch kandydatów z Wydziału Chemicznego zostało poprzedzone wystąpieniem Dziekana prof. J. SUWIŃSKIEGO, który scharakteryzował stan kadrowy Wydziału. Wydział Chemiczny należy do najsilniejszych kadrowo wydziałów Politechniki Śląskiej. W ostatnich dwóch latach przeszło jednak na emeryturę 4 profesorów zwyczajnych, a w najbliższych dwóch latach - wiek emerytalny osiągnie następnych dwóch profesorów. Wydział ma wysoką pozycję wśród podobnych jednostek badawczych w Polsce. Jednym z kierun-

ków badawczych, które o tej pozycji decydują jest elektrochemia. „Gliwicka szkoła elektrochemii” ma znaczące osiągnięcia w unowocześnieniu krajowego przemysłu elektrochemicznego poprzez wprowadzenie oryginalnych rozwiązań technologicznych i aparaturowych. Wykształciła ponad 500 mgr inż. elektrochemii, 28 doktorów, 5 doktorów habilitowanych; uzyskała 3 tytuły naukowe profesora. Współtwórcami tej „szkoły” są obaj kandydaci na profesora zwyczajnego, tj. prof. W. Gnot i prof. A. Korczyński.

● Następnie Dziekan J. SUWIŃSKI zreferował **wniosek Rady Wydziału o mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego prof. dra hab. inż. Witolda GNOTA** w Instytucie Chemii, Technologii Nieorganicznej i Elektrochemii.

Prof. W. Gnot (l.61, doktorat - 1964 r., habilitacja - 1970 r., tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego - 1982 r.) pracuje na Wydziale Chemicznym od roku 1957. Jego działalność naukowo-badawcza koncentruje się na elektrolizie wodnych roztworów chlorków alkalicznych. Wykonał 93 prace badawcze i 8 ekspertyz. Jest autorem 51 publikacji w czasopiśmie krajowych i zagranicznych, 30 komunikatów, 2 monografii, 15 patentów, 26 recenzji wydawniczych i 44 recenzji prac badawczych. Wygłosił 30 referatów na kongresach i konferencjach naukowych oraz cykl referatów dla pracowników i studentów Instytutu Chemiczno-Technologicznego im. Mendelejewa w Moskwie. Posiada również znaczne osiągnięcia w dziedzinie dydaktycznej, prowadząc od ponad 30 lat różne wykłady na specjalności „Technologia nieorganiczna i elektrochemia”, a od kilku lat - ciesząc się dużym zainteresowaniem studentów III roku - fakultet „Korozja metali i ochrona przed korozją”. Jest promotorem 80 prac dyplomowych i 4 zakończonych prac doktorskich. Obecnie jest promotorem 5 otwartych i zaawansowanych przewodów doktorskich. Opracował 9 recenzji prac doktorskich i habilitacyjnych oraz 3 recenzje wniosków na stanowisko profesora. W latach siedemdziesiątych był prodziekanem początkowo ds. studiów wieczorowych, a następnie ds. dydaktyki. W r.ak. 1984/85 pełnił funkcję pełnomocnika Rektora ds. dydaktyki. W latach 1985-91 był zastępcą dyrektora Instytutu Chemii i Technologii Nieorganicznej, a od 1991 r. jest dyrektorem tego Instytutu. Uczestniczył w pracach wielu komisji rektorskich. W bieżącej kadencji jest przewodniczą-

cym Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich oraz wiceprzewodniczącym Rektorskiej Komisji ds. Nagród. Pełni również rozliczne funkcje w radach naukowych instytutów badawczych i komitetach naukowych. Jest członkiem Komitetu Chemii PAN. Recenzje wniosku, opracowane przez prof. J. Kubickiego z Pol. Wrocławskiej i prof. J. Strojka z Pol. Śląskiej, są jednoznacznie pozytywne. Wniosek poparła jednogłośnie Rada Wydziału Elektrycznego.

Senacka Komisja ds. Kadry Naukowej, w której imieniu wystąpił prof. F. KRASUCKI, pozytywnie zaopiniowała wniosek.

W głosowaniu tajnym Senat zaopiniował wniosek pozytywnie większością głosów (34 „tak”, 1 „wstrz.”).

● **Drugi wniosek**, przedstawiony również przez prof. J. SUWIŃSKIEGO, dotyczył **powołania na stanowisko profesora zwyczajnego prof. dra inż. Adama KORCZYŃSKIEGO** w Instytucie Chemii, Technologii Nieorganicznej i Elektrochemii.

Prof. A. Korczyński (l.68, doktorat - 1964 r., tytuł profesora nadzwyczajnego - 1974 r.) jest pracownikiem Politechniki Śląskiej od 1954 roku. Postępowanie o nadanie tytułu profesora zwyczajnego w roku 1990 zostało przerwane wejściem w życie nowej ustawy o tytule naukowym. Działalność naukowa Profesora związana jest z doskonaleniem rozwiązań aparaturowych w zakresie elektrochemii stosowanej i ich wykorzystania przemysłowego. Jest autorem lub współautorem 67 artykułów naukowych, 69 komunikatów, 39 patentów i 120 opracowań naukowo-badawczych. Obecnie prowadzi dwa granty KBN. Promotor 5 zakończonych przewodów doktorskich i 2 w toku, recenzent 18 prac doktorskich, 3 habilitacyjnych i 5 wniosków o tytuł profesora. Był też opiniodawcą CKK 4 przewodów habilitacyjnych i jednego profesorskiego. Od 1969 r. kieruje Zakładem Elektrotermii Przemysłowej, w latach 1986-91 pełnił równocześnie funkcję dyrektora Instytutu. W zakładzie kierowanym przez niego 2 osoby uzyskały stopień dra hab. i jedna tytuł profesora. Wyróżniony 11 nagrodami Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz Ministra Przemysłu Chemicznego.

Recenzentami wniosku byli prof. J. Przyłuski z Pol. Warszawskiej i prof. J. Szarawara z Pol. Śląskiej. Rada Wydziału poparła wniosek zdecydowaną większością głosów.

W imieniu Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej wniosek poparł prof. F. KRASUCKI.

Senat zaopiniował wniosek pozytywnie większością głosów (24 „tak”, 8 „nie”, 3 „wstrz.”).

■ Z kolei rozpatrzono dwa wnioski o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

● Pierwszy z nich dotyczył mianowania na to stanowisko **prof. dra inż. Stanisława WOLFFA** w Katedrze Metalurgii Ekstrakcyjnej. Zreferował go w imieniu Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej, Metalurgii, Transportu i Zarządzania Dziekan prof. R. SOSNOWSKI.

Prof. St. Wolff (l.66, doktorat - 1975 r., tytuł profesora - 1994 r.) pracował przez 25 lat w przemyśle metali nieżelaznych (1952-77) na stanowiskach: kierownika wydziału w ZGH „Bolesław”, głównego projektanta w Biurze Projektów „Bipromet”, głównego metalurga w Hucie Metali Nieżelaznych „Szopienice” i naczelnego inżyniera w Hucie Cynku „Miasteczko”. W tym okresie opracował szereg technologii metalurgicznych. Jego głównymi obszarami działalności badawczo-projektowej były badania nad bezodpadową technologią wzbogacania surowców cynkowo-olowionych oraz nad opracowaniem metody produkcji kadmu metalicznego i kompleksowym odzyskaniem metali z surowców wtórnych. W 1977 r. został powołany na stanowisko docenta na Wydziale Metalurgicznym Pol. Śl. W latach 1977-91 kierował Instytutem Metali Nieżelaznych. Jego dorobek naukowy obejmuje 4 rozprawy i monografie, 44 publikacje naukowe, podręcznik akademicki oraz 43 prace naukowo-badawcze i 38 patentów. Był promotorem 4 prac doktorskich i 74 prac dyplomowych oraz recenzentem 5 prac doktorskich. W latach 1981-85 kierował problemem resortowym dotyczącym opracowania i doskonalenia sposobów kompleksowego wykorzystania surowców odpadowych metali nieżelaznych. Jest laureatem Nagrody Państwowej II stopnia (1976 r.), członkiem Komisji Hutnictwa PAN i Komisji Utylizacji Ochrony Środowiska PAN.

Wniosek - w imieniu Senackiej Komisji ds. Kadry - poparł prof. F. KRASUCKI.

Senat zaopiniował wniosek pozytywnie większością głosów (29 „tak”, 1 „nie”, 5 „wstrz.”).

● W imieniu Rady Wydziału Matematyczno-Fizycznego z podobnym wnioskiem wystąpił Dziekan prof. M. PAZDUR. Dotyczył on mianowania na stanowisko profesora nadzwyczaj-

nego **doc. dra hab. Jana CISOWSKIEGO** w Instytucie Fizyki.

Doc. J. Cisowski (l.51, doktorat w Instytucie Fizyki PAN w Warszawie - 1976 r., habilitacja w IF PAN - 1990 r.) jest pracownikiem Zakładu Fizyki Ciała Stałego PAN w Zabrze od 1968 r. Od 10 lat kieruje tym Zakładem. W latach 1981-83 przebywał okresowo na stażach naukowo-dydaktycznych we Francji (Tuluza, Grenoble, Dijon), gdzie prowadził badania zjawisk transportu kwantowego i prowadził wykłady monograficzne z fizyki ciała stałego. W Uniwersytecie w Dijon wykładał także w latach 1984-85 i 1986-87. Jest autorem 40 publikacji, w większości w czasopiśmie fizycznych o najwyższej renomie międzynarodowej oraz 2 monografii. Kilkakrotnie był zapraszany na konferencje do wygłoszenia referatów o charakterze przeglądowym. Jest promotorem jednej rozprawy doktorskiej obronionej w Instytucie w Tuluzie i opiekunem przygotowywanego do otwarcia przewodu doktorskiego. W listopadzie 1994 r. rozpoczęto przygotowania do wystąpienia z wnioskiem o tytuł naukowy.

W dyskusji JM Rektor przypomniał, iż warunkiem przejścia Kandydata na stanowisko profesora nadzwyczajnego do Uczelni było wystąpienie do CK ds. TNiSN z wnioskiem o tytuł naukowy.

Senacka Komisja ds. Kadry Naukowej, w której imieniu wypowiadał się prof. F. KRASUCKI, oceniła wniosek pozytywnie, uznając potrzeby Wydziału MF i duży dorobek naukowy Kandydata, który rokuje uzyskanie przez Niego tytułu naukowego.

Senat zaopiniował wniosek pozytywnie większością głosów (30 „tak”, 2 „nie”, 3 „wstrz.”).

■ JM Rektor prof. W. WINKLER poinformował następnie o zamiarze nadania tytułu doktora honoris causa **prof. Wł. FINDEISENOWI** przez Politechnikę Warszawską. Rektor tej Uczelni, prof. M. Dietrych, zwrócił się z prośbą do Senatu Politechniki Śląskiej o wyrażenie opinii w tej sprawie. Po konsultacji z Dziekanem Wydz. Aut.El. i Inf. JM Rektor zaproponował prof. S. WĘGRZYNA na recenzenta wniosku. Senat jednomyślnie poparł kandydaturę.

W podobnej sprawie zwrócił się do naszego Senatu Rektor Politechniki Łódzkiej, w związku z wszczęciem postępowania o nadanie tytułu doktora honoris causa tej Uczelni **prof. Gordonowi S.G. BEVERIDGE**

z Uniwersytetu w Belfaście. JM Rektor prof. W. Winkler, po konsultacji z Dziekanem Wydziału Chemicznego naszej Uczelni, zaproponował na recenzenta tego wniosku prof. Jana BANDROWSKIEGO.

Propozycja została przyjęta większością głosów, przy 2 głosach „wstrzymujących się”.

■ Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju prof. A. KLIMPEL zreferował **wniosek w sprawie likwidacji Zakładu Doświadczalno-Wdrożeniowego Odlewnictwa**.

Zakład powstał 15 września 1992 r. w wyniku przekształcenia Instytutu Odlewnictwa Wydz. Mechanicznego Technologicznego w jednostkę pozawydziałową. Co roku dokonywana była wnikliwa ocena efektów ekonomicznych Zakładu. Przeprowadzona w listopadzie ubr. analiza wykazała, że zadłużenie Zakładu względem Politechniki wynosi 1 100 mln zł. Natomiast bilans roczny wykazał, że formalnie ma pokrycie w fakturach na kwotę 5 134 mln zł, wykazując zysk 94 mln zł. Zysk ten wynika jedynie z podliczenia faktur, które do tej pory są nie zapłacone.

Sprawa trafiła pod obrady Senackiej Komisji ds. Organizacji i Zarządzania. Po wnikliwej analizie całości dokumentów i wysłuchaniu opinii Prorektora prof. Wł. Sikory, któremu - zgodnie z Regulaminem - ten Zakład podlega oraz prof. J. Gawrońskiego, przew. Rady Naukowo-Technicznej Zakładu postanowiono, że należy przedstawić Senatowi wniosek o postawienie Zakładu w stan likwidacji oraz wyrazić zgodę na przedstawienie Kierownictwu Zakładu propozycji działalności gospodarczej, wydzierżawienia obiektów i urządzeń wykorzystywanych dotychczas na warunkach gwarantujących Wydziałowi MT korzystanie z tej bazy dla celów dydaktycznych. W uzasadnieniu Prorektor dodał, iż niedopuszczalna jest sytuacja, aby Uczelnia był „bezprowentowym bankiem kredytowym” dla jednostki. Podjęta w 1992 r. decyzja o utworzeniu Zakładu miała na celu utrzymanie grupy 17 pracowników Uczelni i zapewnienie procesu dydaktycznego dla Katedry Odlewnictwa. Pod względem technologicznym Zakład jest przestarzały, chociaż - zdaniem specjalistów - wykonuje bardzo wartościowe odlewy i dla celów dydaktycznych jest użyteczny.

Nad przedstawionym przez Prorektora projektem uchwały w tej sprawie rozgorzała długa dyskusja.

● Prof. W. CHOLEWA stwierdził, iż w omawianej sprawie nie była zasięgnięta opinia Dziekana Wydziału. Prof. L. Dobrzański uczestniczył w posiedzeniu Komisji jako jej członek, a nie jako Dziekan. Ponadto wyraził obawę, że likwidacja Zakładu uniemożliwi realizację procesu dydaktycznego w Katedrze Odlewnictwa.

● Prof. L. DOBRZAŃSKI poinformował, że na posiedzeniu Komisji Senackiej wyraził pogląd, iż podejmowanie decyzji o likwidacji czy prywatyzacji Zakładu jest przedwczesne, bowiem dane finansowe nie świadczą o jego załości finansowej. Zdaniem profesora należałoby przeprowadzić proces naprawczy związany z wymianą składu Rady Naukowo-Technicznej i kierownictwa Zakładu. Likwidacja Zakładu to radykalny sposób rozwiązania problemu, który zarówno dla Uczelni jak i pracowników jednostki nie jest rozwiązaniem optymalnym.

● Mgr inż. H. JAKUBIEC, powołując się na par.39 p.6 Statutu Politechniki Śląskiej, stwierdził, iż w posiedzeniu Senatu nie uczestniczą przedstawiciele Zakładu, którego sprawa jest omawiana

● Dyrektor W. WYDRYCHIEWICZ w swoim wystąpieniu wyjaśnił kwestie formalnoprawne w omawianej sprawie, którą zaliczył do kategorii spraw poważnych.

Zakład, który w przeszłości był jednostką wewnętrzną Wydziału, jako część składowa Instytutu, stał się jednostką pozawydziałową, zaliczaną do jednostek działalności gospodarczo-usługowej, z wydzieloną - częściowo - gospodarką finansową. Obsługa finansowoksięgową Zakładu była realizowana przez Kwesturę Pol. Śl. Przekształcenie Zakładu w jednostkę pozawydziałową było spowodowane głównie tym, że koszty związane z jego prowadzeniem przekraczały możliwości Wydziału. Z punktu widzenia prawa wewnętrznego Zakład jest jednostką wyodrębnioną, posiada własny status i dyrektora oraz Radę Naukowo-Techniczną, a jednocześnie w dalszym ciągu jest związany z Wydziałem poprzez proces dydaktyczny. Jest to zatem, z organizacyjnego punktu widzenia, układ niejasny i dlatego sprawa jest rozpatrywana przez Senat, choć głównym powodem jest zła sytuacja finansowa Uczelni. Brak gwarancji, że rok 1995 i następne lata będzie można zamknąć dodatnim wynikiem finansowym, w związku

z trudnościami w zdobywaniu zamówień, jest argumentem uzasadniającym potrzebę likwidacji Zakładu w obecnej strukturze organizacyjnej. Możliwe są różne rozwiązania, a w tym prywatyzacja z zagwarantowaniem prawa Wydziału do obsługi dydaktycznej, przejęcie przez Wydział bazy laboratoryjnej i nie podejmowanie działalności gospodarczej.

● Dr inż. A. SOBAŃSKI, w imieniu NSZZ „Solidarność”, wyraził zaniepokojenie losem pracowników Zakładu. Stwierdził ponadto, że omawianie spraw danej jednostki powinno odbywać się w obecności przedstawicieli tej jednostki.

Zdaniem JM Rektora nadzór merytoryczny nad Zakładem sprawują Prorektor ds. Nauki i Rada Naukowo-Techniczna, której przewodniczący był obecny na posiedzeniu Komisji Senackiej omawiającej sprawę Zakładu. W sprawie losów pracowników Zakładu wypowiedział się Prorektor prof. Wł. SIKORA, który zapewnił, iż Kierownictwo Uczelni przyjmie każdą propozycję zespołu pracowniczego.

- Prof. L. DOBRZAŃSKI zgłosił wniosek formalny o oddalenie omawianej sprawy do następnego posiedzenia Senatu i zaproszenie na to posiedzenie przedstawicieli Zakładu. W głosowaniu jawnym wniosek został odrzucony stosunkiem głosów 10 : 12.
- Po zamknięciu dyskusji Senat przyjął większością głosów (16 „za”, 5 „przeciw”, 11 „wstrz.”) następującą uchwałę:

UCHWAŁA

SENATU POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

z dn. 6 lutego 1995 r.

w sprawie zniesienia w strukturze Uczelni jednostki pozawydziałowej o nazwie Zakład Doświadczalno-Wdrożeniowy Odlewnictwa.

Senat Politechniki Śląskiej opierając się na § 33 Statutu Politechniki Śląskiej wyraża zgodę na postawienie z dniem 6.02.95 r. w stan likwidacji jednostki pozawydziałowej o nazwie Zakład Doświadczalno-Wdrożeniowy Odlewnictwa i zniesienia tej jednostki w strukturze Uczelni z dniem 31.03.1995 r.

■ **W sprawach bieżących i wolnych wnioskach** wypowiadali się:

● JM Rektor poinformował o śmierci prof. J.Ch. Gille, doktora honoris causa Politechniki Śląskiej. Msza św. w intencji Zmarłego została odprawiona 8 lutego w Kościele św. Michała w Gliwicach.

● Pani Kwestor M. PAC-POMARNACKA poinformowała o bilansie finansowym Uczelni za rok 1994.

W zakresie działalności dydaktycznej osiągnięto wyższe od planowanych dochody własne (ok. 13 mld zł). Koszt własny tej działalności został przekroczony o 27 mld zł (starych), strata wynosi ok. 29 mld zł. W działalności badawczej dochody są wyższe od planowanych o 6 mld zł. Łączna strata w działalności eksploatacyjnej wynosi ok. 12,5 mld zł. W zakresie pomocy materialnej dla studentów strata jest znacznie wyższa od zaplanowanej i wynosi 18,8 mld zł.

● Dyrektor W. WYDRYCHIEWICZ, kontynuując temat, zwrócił uwagę na wysokie koszty globalne utrzymania Uczelni. Mimo bardzo oszczędnej gospodarki finansowej, koszty działalności eksploatacyjnej przekraczają koszty planowane na 1994 r. o 5,9 %. Prognoza na 1995 r. jest niestety zła, ponieważ nic nie wskazuje na to, aby dotacja budżetowa mogła radykalnie wzrosnąć.

Dyrektor poinformował ponadto, iż wypłata przysługującej regulaminowo 13. pensji nie może być uruchomiona ze względu na brak funduszy (oczekuje się na potwierdzenie dokonania przelewu z MEN). Jeśli chodzi o zapowiadane podwyżki płac (od 1 stycznia), to należy się spodziewać średnio 10-procentowej podwyżki wynagrodzenia zasadniczego i wszystkich dodatków. W drugim etapie (od 1 czerwca) wzrost płac ma być wyższy. Dyrektor przypomniał, że pokrycie limitu płac z budżetu jest gwarantowane na poziomie 95,5%, resztę Uczelnia musi wypracować sama.

● Prorektor prof. B. POCHOPIEŃ omówił sprawę współpracy z Samorządem Studenckim.

Na Wydziałach - jak wynika z informacji Dziekanów - współpraca praktycznie nie istnieje. Nagminne jest nieuczestniczenie przedstawicieli Samorządu Studenckiego w posiedzeniach Rad Wydziałów. Dotychczasowy przewodniczący Samorządu nie złożył sprawozdania z przebiegu wyborów na poszczególnych Wydziałach. Odbyło się posiedzenie Rady Delegatów Studentów, na którym wybrano nowego przewodniczącego. Nowy przewodniczący usiłował przeprowadzić wybory Samorządu Uczelnianego, ale wskutek protestu 4 delegatów, do wyborów nie doszło. W zaistniałej sytuacji zebraną dokumentację w tej sprawie przesłano do Zespołu Radców Pra-

wnych z prośbą o rozstrzygnięcie kwestii, który skład Samorządu (stary czy nowy) może prawnie funkcjonować.

● Dr inż. A. SOBAŃSKI, nawiązując do stanowiska Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 stycznia 1995 r. w sprawie uchwały budżetowej (stanowisko RG Sz.W. publikujemy w innym miejscu), zaproponował w imieniu NSZZ „Solidarność” poparcie przez Senat uchwały wyrażającej protest przeciwko zmniejszeniu finansowania limitu wynagrodzeń osobowych pracowników wyższych uczelni.

Po krótkiej dyskusji (prof. W. WINKLER, prof. W. CHOLEWA, dr inż. A. SOBAŃSKI) Senat przyjął (przy 2 głosach „wstrzymujących się”) następującą uchwałę w tej sprawie:

„Senat Politechniki Śląskiej wyraża stanowczy protest wobec zmniejszenia z 99,7 % w 1994 r. do 95,2 % w 1995 r. finansowania limitu wynagrodzeń osobowych pracowników wyższych uczelni. Zagraża to realności zapowiedzianych podwyżek płac, budzi niepokój w środowisku akademickim i jest kolejnym krokiem przeciwko niewątpliwemu społecznemu zapotrzebowaniu na rozwój szkolnictwa wyższego w Polsce”.

● Dr inż. W. PILLICH poruszył sprawę projektu ustawy związanej z powoływaniem zawodowych szkół wyższych, przewidującej inny sposób zatrudniania pracowników naukowych i w tym kontekście wyraził pogląd, że w Uczelni plany te należałoby rozpoznać. Zwrócił również uwagę na nieprzestrzeżenie zakazu palenia tytoniu w Uczelni. JM Rektor - ustosunkowując się do pierwszej części wypowiedzi - wyjaśnił, iż wspomniany projekt ustawy jest mocno krytykowany w środowiskach akademickich i dlatego w Uczelni nie są podejmowane żadne działania związane z tym projektem.

Prorektor prof. B. POCHOPIEŃ - nawiązując do wypowiedzi Przedmówców - stwierdził, iż w odniesieniu do projektu ustawy tworzenia wyższych szkół zawodowych można mieć przynajmniej kilka zasadniczych pytań:

- Czy celowe jest kształcenie na poziomie licencjackim ?
- Czy wyższe szkoły zawodowe powinny stanowić odrębną grupę uczelni oraz czy celowe jest ich podporządkowanie bezpośrednio MEN i Komisji Szkolnictwa Wyższego?
- Czy nie lepszym rozwiązaniem byłoby tworzenie filii przez istniejące uczelnie akade-

mickie, kształcących na poziomie licencjackim?

- Czy uzasadniony jest model zarządzania szkołą wyższą z odrębnie administrowanymi pionami dydaktycznym i ekonomicznym, przy decydującej roli tego drugiego?

● Dyrektor W. WYDRYCHIEWICZ przypomniał, iż we wrześniu br. mija termin wdrożenia nowych przepisów p.poż. Z punktu widzenia skutków finansowych jest to sytuacja bardzo groźna dla Uczelni. Nowe przepisy wymagają stworzenia odpowiedniej infrastruktury technicznej, w tym systemów alarmowych. Dotyczy to przede wszystkim domów studenckich i obiektów wybudowanych wcześniej. Na ten cel potrzebne są fundusze liczone w miliardach złotych (starych). Jeśli chodzi o usuwanie określonych nieprawidłowości, zalecenia służb Straży Pożarnej są jednoznaczne. W przeciwnym razie grożą poważne konsekwencje finansowe w postaci nakładanych bardzo wysokich kar.

● Dr inż. A. SKRZYWAN-KOSEK zgłosiła szereg wątpliwości w odniesieniu do obowiązku zgłaszania się młodych pracowników nauki na studia doktoranckie. Wątpliwości te dotyczyły: opłat na ZUS, wysługi lat, stażu pracy, zniżek kolejowych, korzystania z usług służby zdrowia, dodatków zdrowotnych, świadczeń socjalnych, podwyżek płac i możliwości podejmowania dodatkowej pracy na umowę-zlecenie.

JM Rektor - wyrażając zdziwienie, że informacje na ten temat nie dotarły do zainteresowanych - stwierdził, iż wszystkie szczegóły były wyjaśniane na spotkaniach z Prorektorem prof. A. Klimplem, a ponadto zostały skierowane w tej sprawie pisma do wszystkich jednostek. Zamiarem Kierownictwa Uczelni jest redukcja liczby asystentów (obecnie na tym stanowisko zatrudnionych jest 639 osób), na których Uczelnia nie otrzymuje dotacji budżetowej. Sprawy rozwoju kadry będą - jak zapewnił JM Rektor - szczegółowo analizowane na marcowym posiedzeniu Senatu.

● Na zakończenie Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju prof. A. KLIMPEL, ustosunkowując się do sytuacji finansowej Uczelni, wymienił działania podejmowane przez Kierownictwo Uczelni dla ograniczenia kosztów (m.in. likwidacja nierentownych jednostek działalności gospodarczo-usługowej, redukcja liczby asystentów poprzez uruchomienie studiów doktoranckich, ocena adiunktów związana

z przeseregowaniem na stanowisko starszego wykładowcy). Prorektor apelował do członków Senatu o zaangażowanie się w te działania i prosił o pomoc w rozwiązaniu trudnych problemów finansowych Uczelni.

Z PRAC JM REKTORA

■ 14 lutego br. odbyło się spotkanie z prof. dr hab. inż. Jackiem MARECKIM, przewodniczącym Zespołu Energetyki i Elektrotechniki w Komisji Badań Stosowanych KBN. W spotkaniu, zorganizowanym z inicjatywy prof. A. ZIĘBIKA, członka tego Zespołu, uczestniczyli JM Rektor i Prorektor ds. Nauki oraz Dziekani, dyrektorzy instytutów i kierownicy katedr z Wydziału Elektrycznego oraz Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki.

Prof. J. Marecki, zapoznając uczestników spotkania z zakresem działalności Zespołu, wskazał m.in. na zwiększenie aktywności w ubieganiu się o granty promotorskie i granty dla młodych badaczy, które - z założenia - mają stymulować rozwój młodej kadry naukowej. W dyskusji zwrócono m.in. uwagę na potrzebę udoskonalenia procedury przyznawania grantów oraz na ściślejszą kontrolę wewnętrzną wykorzystania środków przyznawanych na badania własne.

■ 22 lutego br. JM Rektor i Prorektorzy odwiedzili Wydział Chemiczny, gdzie odbyło się spotkanie z Kierownictwem Wydziału oraz dyrektorami instytutów i kierownikami Katedr. Omawiano m.in. sprawy rozwoju kadry i studiów doktoranckich. Było to już trzecie spotkanie z cyklu "spotkań na wydziałach" (w styczniu, o czym informowaliśmy, spotkania odbyły się na Wydz. Budownictwa oraz na Wydz. Inżynierii Materiałowej, Metalurgii, Transportu i Zarządzania).

■ 27 lutego br. odbyło się posiedzenie Kolegium Rektorskiego. Głównym punktem obrad były sprawy związane z przygotowaniem marcowego posiedzenia Senatu.

STOPNIE NAUKOWE, STANOWISKA

■ Doktoraty

Stopień doktora uzyskali:

- **mgr inż. Andrzej SOKOŁOWSKI** (1.33) z Instytutu Budowy Maszyn; temat pracy doktorskiej - „Ocena zużycia ostrza skrawa-

jącego na podstawie analizy drgań obrabiarki”, promotor - dr hab. inż. Jan KOSMOL prof. Pol. Śl., RMT - 1.02.95 r.

- **mgr inż. Krzysztof JASTRZĄB** (1.32) z Instytutu Chemii, Technologii Nieorganicznej i Elektrochemii; temat pracy - „Badania sorpcji dwutlenku siarki na nieruchomym złożu sorbentu węglowego SWS-6”, promotor - prof. dr hab. inż. Józef SZARAWARA, RCh - 8.02.95 r.
- **mgr inż. Krzysztof WILK** (1.35) z Instytutu Techniki Ciepłej; temat pracy - „Analiza wrażliwości kosztów ziębienia na zmiany parametrów konstrukcyjnych i eksploatacyjnych ziębiarki”, promotor - dr hab. inż. Jan SKŁADZIEN prof. Pol. Śl., RIE - 13.02.95 r.
- **mgr inż. Bolesław PIĄTEK** (1.62) z Biura Projektów Kolejowych w Katowicach; temat pracy - „Modelowanie wybranych własności linii kablowych średniego napięcia na terenach górniczych”, promotor - dr hab. inż. Zbigniew GACEK prof. Pol. Śl., RE - 28.02.95 r.

■ Habilitacje

Stopień doktora habilitowanego uzyskali:

- **dr inż. Zygmunt FRANKIEWICZ** (1.39) z Instytutu Elektroniki; temat pracy habilitacyjnej - „System holterowski z możliwością analizy załamka P elektrokardiogramu”, RAu - 4.10.94 r., zatwierdzenie przez CK ds. TNiSN - 30.01.95 r.
- **dr inż. Bronisława HANAK** (1.48) z Instytutu Geologii Stosowanej; temat pracy habilitacyjnej - „Zróżnicowanie petrograficzne i chemiczno-technologiczne węgla płomienno-tytu 31 z warstw łaziskich libiąskich Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego znaczenia praktyczne”, RG - 17.05.94 r., zatwierdzenie przez CK ds. TNiSN - 30.01.95 r.

■ Stanowisko profesora zwyczajnego

Minister Edukacji Narodowej mianował na stanowisko profesora zwyczajnego z dniem 1 lutego 1995 r. **prof. dra hab. inż. Jerzego SUWIŃSKIEGO** w Instytucie Chemii i Technologii Organicznej (RCh)

■ Stanowisko profesora nadzwyczajnego

JM Rektor mianował na stanowisko profesora nadzwyczajnego z dniem 15 lutego 1995 r. **doc. dra hab. Jana CISOWSKIEGO** w Instytucie Fizyki.

Gratulacje

KONFERENCJE NAUKOWE, SEMINARIA

■ Modelowanie w mechanice

Zgodnie z wieloletnią tradycją Gliwicki Oddział Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej wspólnie z Katedrą Mechaniki Technicznej Politechniki Śląskiej i Komitetem Mechaniki Polskiej Akademii Nauk zorganizował w Beskidzie Śląskim kolejny XXXIV Międzynarodowy Sympozjon „Modelowanie w mechanice”. Sympozjon odbył się w Wiśle w dniach 14-18 lutego 1995 r. i połączony był z obchodami 50-lecia Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Śląskiej. Uroczystego otwarcia Sympozjonu dokonał JM Rektor Politechniki Śląskiej prof.dr hab.inż. Wilibald WINKLER. Problematyka Sympozjonu obejmowała następujące zagadnienia z szeroko pojętej mechaniki:

- modelowanie układów mechanicznych,
- modelowanie cieczy i gazów,
- modelowanie procesów cieplnych,
- modelowanie mechanicznych procesów technologicznych.

W ramach Sympozjonu zorganizowano dwie sesje grantowe, na których referowano prace realizowane jako projekty badawcze Komitetu Badań Naukowych.

Tematyka Sympozjonu, jak również poziom naukowy i sposób referowania prac (zalecany przez organizatorów) - wysoko oceniony przez Komitet Naukowy Sympozjonu - sprawia, że z każdym rokiem rośnie zainteresowanie konferencją. W sesjach plenarnych brało udział ponad 200. uczestników ze wszystkich liczących się ośrodków naukowych w kraju oraz goście z Czech, Niemiec, Nigerii, Rosji, Ukrainy i Syrii. Czynny udział w Sympozjonie brał wojewoda bielski prof.dr hab.inż. Marek TROMBSKI.

Wszystkie nadesłane prace zostały poddane recenzjom zgodnie z wymogami Wydawnictw Naukowych Politechniki Śląskiej, a prace z pozytywnymi recenzjami wydrukowano w Zeszytach Naukowych Politechniki Śląskiej z serii „Mechanika” Nr 121 i 122. Na Sympozjonie wygłoszono 96 referatów plenarnych i 6 interdyscyplinarnych referatów problemowych zainspirowanych przez organizatorów. Ożywione dyskusje, wymiana poglądów na sesjach plenarnych, dyskusje kuluarowe i na zebraniach Komitetu Naukowego świadczą o potrzebie integracji środowiska naukowego i organizowania tego typu spotkań. Mając to

na uwadze organizatorzy planują już teraz organizację następnego XXXV Sympozjonu.

■ Sieci komputerowe

W dniach 15 i 16 lutego br. na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki odbyło się II Ogólnopolskie Seminarium pn. SIECI KOMPUTEROWE. Jego otwarcia dokonał JM Rektor prof.dr hab.inż. Wilibald WINKLER. Organizatorem Seminarium były: Politechnika Śląska, Komitet Informatyki PAN - Sekcja Sieci Komputerowych oraz Firma PTH TECHMEX Bielsko-Biała.

Głównymi celami Seminarium były: prezentacja aktualnych prac naukowych prowadzonych w kraju w zakresie sieci komputerowych oraz zacieśnienie współpracy jednostek naukowych zajmujących się informatyką z organizacjami przemysłowymi.

W Seminarium wzięło udział 120 uczestników z różnych ośrodków akademickich Polski (Gdańsk, Gliwice, Kraków, Poznań, Szczecin, Warszawa, Wrocław), instytuty Akademii Nauk zajmujące się informatyką oraz przedstawiciele przemysłu. Przedstawiciele przemysłu reprezentowali specjalistyczne firmy komputerowe, takie jak: TECHMEX, OPTIMUS, X-Serwis, LANEX-Lublin, KOMA-Katowice, QUANTUM-Wrocław, Tech-Trade-Opole, LOGOTEC-Mysłowice, SOLIDEX-Kraków, COIG-Katowice, APLAND-Katowice. Ponadto reprezentowani byli użytkownicy informatyki: Telekomunikacja Polska S.A., Energoprojekt, Dyrekcje Okręgowe Dróg Publicznych, Huta Batory, Elektrownia Opole, Komendy Wojewódzkie Policji, Zakłady Energetyczne, Zakłady Chemiczne Kędzierzyn, przedstawiciele wojska, holdingi węglowe, RAFAKO Racibórz, Instytut Spawalnictwa, Instytut Systemów Sterowania Katowice. Reprezentowane były też dwie fabryki elektroniczne, tj. ZEG Tychy i MERASTER Katowice.

Na Seminarium zgłoszono 42 referaty, które zostały opublikowane w Zeszytach Naukowych Politechniki Śląskiej. Referaty wygłoszono podczas czterech sesji. Zaprezentowano m.in. referaty związane z realizacją prac finansowych przez KBN dla przemysłu. Najbardziej interesującymi zagadnieniami z tego zakresu są: „Systemy kas fiskalnych” (praca realizowana przez Politechnikę Śląską, ZEG Tychy oraz Instytut Informatyki Teoretycznej i Stosowanej PAN Gliwice), „Rozproszone Systemy Komputerowe dla Szpitali” (praca realizowana przez Instytut Systemów Sterowa-

nia i OPTIMUS Siemianowice dla Szpitala i Centrum Oparzeń Siemianowice).

Seminarium połączone było z wystawą sprzętu komputerowego. Na wystawie prezentowano rozwiązania 12 firm z całej Polski.

W 19-osobowym Komitecie Programowym naszą Uczelnię reprezentowali: prof.dr hab. inż. Andrzej GRZYWAK, dr hab.inż. Jan CHOJCAN prof.Pol.Śl., dr inż. Andrzej KWIECIEŃ i prof. dr inż. Stefan WĘGRZYN.

ORGANIZACJA

W lutym 1995 r. ukazały się następujące akty normatywne Rektora Politechniki Śląskiej:

Zarządzenia

- Nr 10/94/95 z dnia 1 lutego 1995 roku w sprawie Regulaminu Gospodarowania Środkami Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w Politechnice Śląskiej
- Nr 11/94/95 z dnia 6 lutego 1995 roku w sprawie likwidacji Zakładu Doświadczalno-Wdrożeniowego Odlewnictwa

Pisma okólne

- Nr 10/94/95 z dnia 23 lutego 1995 roku w sprawie odpłatności za miejsce, pokój lub segment w hotelach asystenckich Politechniki Śląskiej w I kwartale 1995 roku.

WSPÓŁPRACA Z ZAGRANICĄ

■ Wyjazdy, przyjazdy

W lutym 1995 r. zarejestrowano 18 wyjazdów zagranicznych, których powodem były: konferencje (7 osób), konsultacje (5), staże (3), wymiana (2) oraz zaproszenie przez inny resort (1). Nasi pracownicy udali się do następujących krajów: Czechy (4 osoby), Niemcy (4), Francja (3), Wielka Brytania (3) oraz Belgia, USA, Węgry i Włochy (po jednej osobie). Do Uczelni przybyło w tym miesiącu 9 osób z zagranicy (6 na zaproszenie, 2 - na staż i jedna osoba - na studia doktoranckie). Nasi goście przyjechali z : Ukrainy (4 osoby), Rosji (2) oraz Chin, Czech i Egiptu (po jednej osobie).

■ Rok 1994 w liczbach

● Wyjazdy

Było ich 585, a więc mniej niż rok wcześniej (669). Najwięcej wyjeżdżających było na konferencje (289) i na konsultacje (124). W dalszej kolejności uplasowały się - jako powody wyjazdów: staże i kursy (73), wymiana (43), praca (13), zaproszenie przez inny resort (6) oraz inne (37). Nasi pracownicy „zaliczyli” 32

kraje (w 1993 r. - 35). A oto pełna lista krajów, do których wyjeżdżali (w nawiasach podano liczbę osób): Czechy (132), Niemcy (112), Wlk. Brytania (64), Słowacja (51), Francja (46), Włochy (32), USA (23), Austria (14), Rosja (13), Węgry (11), Holandia (11), Belgia (10), Ukraina (8), Szwajcaria (7), Słowenia (6), Litwa (6), Dania (4), Grecja (4), Bułgaria (4), Kanada (3), Egipt (3), Hiszpania (3), Portugalia (2), Norwegia (2), Irlandia (2), Turcja (2), Brazylia (2), Australia (2), Finlandia (2), Szwecja (1), Singapur (1), Estonia (1).

● Przyjazdy

W roku 1994 Uczelnia gościła 184 osoby z zagranicy (w 1993 r. - 232 osoby), w tym: 135 - na zaproszenie, 43 - w ramach wymiany, 5 - staż i jedna osoba - studia doktoranckie. Nasi goście wywodzili się z 24. następujących krajów: Ukraina (47 osób), Czechy (44), Wielka Brytania (19), Rosja (13), Słowacja (9), USA (9), Francja (7), Niemcy (7), Belgia (4), Słowenia (4), Chorwacja (3), Dania (3), Japonia (3), Finlandia (2) oraz Austria, Chiny, Egipt, Grecja, Holandia, Jemen, Kanada, Libia, Szwajcaria i Węgry (po jednej osobie).

WYRÓŻNIENIE W KONKURSIE ARCHYTEKTÓW

W kolejnej edycji konkursu o nagrodę Stanisława Nowickiego i Stanisława Skrypija, zorganizowanym przez Stowarzyszenie Architektów Polskich, wyróżniono pracę dyplomową mgra inż. architekta Aleksandra NOWACKIEGO pt. "Katedra Saint Pierre w Beauvais - próba odtworzenia wyglądu nieukończony części budowli".

Praca została wykonana pod kierunkiem dra hab.inż.arch. Andrzeja NIEZABITOWSKIEGO, profesora Politechniki Śląskiej.

Gratulujemy autorowi pracy i promotorowi.

Stanowisko Nr 14/95 RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 12 stycznia 1995 r.

w sprawie budżetu szkolnictwa wyższego w związku z uchwaleniem ustawy budżetowej na rok 1995

z dnia 30 grudnia 1994 r.

1. Rada Główna w stanowisku Nr 13/94 z dnia 1 grudnia 1994 r. w sprawie projektu budżetu szkolnictwa wyższego na 1995 r. sformuło-

wała postulaty dotyczące konieczności zwiększenia dotacji budżetowej dla szkół wyższych odpowiednio do rosnących zadań dydaktycznych, nieodzownego dla powstrzymania procesów degradacji uczelni, a w szczególności pogłębiania się luki pokoleniowej. Postulaty te nie zostały, niestety, uwzględnione w ustawie budżetowej na rok 1995.

W związku z tym Rada Główna wyraża głębokie ubolewanie, podnosząc, iż pociągnie to za sobą liczne negatywne konsekwencje. Wskazywaliśmy na nie zarówno w powołanym stanowisku, a przede wszystkim w ocenie sytuacji w szkolnictwie wyższym sformułowanej w stanowisku Nr 12/94 z dnia 1 grudnia 1994 r.

2. W szczególności ostry sprzeciw budzi zmniejszenie w państwowych szkołach wyższych stopnia sfinansowania dotacjami budżetowymi - z około 99,7% w 1994 r. do 95,2% w 1995 r. - limitów wynagrodzeń osobowych, zarówno bazowych jak i na podwyżki wynagrodzeń, wraz z pochodnymi od płac. W praktyce oznacza to głębokie ograniczenie możliwości sfinansowania z dotacji budżetowej programu podwyżek wynagrodzeń pracowników uczelni, gdyż znaczna część dotacji budżetowej przewidziana na ten cel, będzie musiała być przeznaczona na sfinansowanie niedoboru dotacji na wynagrodzenia bazowe.
3. W tym stanie rzeczy Rada Główna wyraża po raz kolejny obawę, iż wszystko to spowoduje - sprzeczne z interesem społecznym - znaczne zmniejszenie rekrutacji na studia dzienne. Nie został bowiem spełniony warunek, formułowany przez kierownictwa wielu uczelni, by nastąpił realny przyrost dotacji budżetowej na 1995 r. (bez uwzględniania podwyżek wynagrodzeń) w stopniu co najmniej równym wzrostowi zadań dydaktycznych.

Z DZIAŁALNOŚCI KLUBU PRACOWNIKÓW POL.ŚL.

W lutym br. w Klubie prezentowana była wystawa malarstwa Adama Styrylskiego i fotografii Andrzeja B. Górskiego.

22 lutego gościł u nas Teatr Dramatyczny z Warszawy ze spektaklem A.R. Gurney'a „Listy miłosne”. Wystąpili: Ewa Żukowska i Jerzy Zelnik.

Z PRASY

Elektrycy z kategorią A, to tytuł artykułu zamieszczonego w "Trybunie Śląskiej" z dnia 13 lutego br.

W związku z 50-leciem powstania Politechniki Śląskiej i Wydziału Elektrycznego, pani redaktor B. Hrapkiewicz tak m.in. pisze o początkach Wydziału:

"Przed 50 laty nad Kłodnicą spotkała się szkoła lwowska ze szkołą warszawską i dały początek gliwickiej szkole elektryków, która cieszy się ogromnym autorytetem w kraju i za granicą. Tak można by najkrócej scharakteryzować Wydział Elektryczny Politechniki Śląskiej, jeden z czterech, które przed półwieczem rozpoczęły historię tej uczelni i jedyny, który przez wszystkie te lata nie zmienił swej nazwy".

Zacytowano następnie krótką wypowiedź Dziekana Wydziału prof. dra hab. inż. Tadeusza GLINKI, którą w całości przytaczamy:

"Autorytet każdej uczelni budują przede wszystkim ludzie. Ci, którzy zapewniają ciągłość myśli naukowej w jej obrębie i ci, którzy wykorzystują ją w życiu i gospodarce. I tak się szczęśliwie złożyło, że ten Wydział tworzyły najwyższej klasy umysły. Do dziś np. w Instytucie Elektrotechniki Teoretycznej i Przemysłowej kontynuuje się badania dotyczące teorii mocy w układach o przebiegach odkształconych, zapoczątkowane pół wieku temu przez prof. Stanisława Fryzego i prowadzone potem przez jego znakomitych następców".

Niewątpliwie prof. St. Fryze, który jako pierwszy w Polsce uzyskał w 1923 r. doktorat z nauk elektrotechnicznych, jest legendą Wydziału. O Nim krążą do dziś na Wydziale różne anegdoty.

Pani redaktor zapowiada, że w najbliższych miesiącach TŚl. będzie przybliżać historię naszej Uczelni i prezentować jej dorobek...

KRONIKA ŻAŁOBNA

■ 2 lutego 1995 roku zmarł w wieku 85 lat **doc. dr inż. Józef FLAKOWICZ**, emerytowany nauczyciel akademicki Pol. Śl. (1945-78), współtwórca i organizator Wydziału Inżynierii Sanitarnej, były Dziekan Wydziału (1973-76), kierownik Studium Wieczorowego Wydziału Inżynierii Sanitarnej w Katowicach, projektant i konsultant licznych biur projektowych, m.in. BPBK w Katowicach.

Był wybitnym specjalistą w dziedzinie wodociągów i kanalizacji, wychowawcą kadry naukowej i wielu roczników studentów. Za swoją, w pełni poświęcenia, pracę zawodową odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Odszedł Człowiek wielkiego serca i umysłu, o wyjątkowej skromności, życzliwy dla osiągnięć i wysiłku innych ludzi, szanowany i lubiany przez społeczność akademicką. W pamięci wszystkich, którzy się z nim zetknęli, na zawsze pozostanie jako wzór człowieka, który całe swoje życie poświęcił młodzieży i kształtowaniu rozwoju Uczelni.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 4 lutego w Kościele Chrystusa Króla w Gliwicach. Został pochowany na Cmentarzu Lipowym.

■ 13 lutego 1995 roku zmarł tragicznie w wieku 47 lat **dr hab.inż. Kazimierz KURPISZ**, profesor Politechniki Śląskiej, serdeczny Kolega, wspaniały Człowiek, wybitny pedagog i naukowiec, przyjaciel młodzieży.

Był Człowiekiem wielkiej miary, o rozległych zainteresowaniach i głębokiej wiedzy technicznej i humanistycznej. Współautor 5 książek, autor lub współautor ponad 60 publikacji naukowych, specjalizujący się w dziedzinie przepływu ciepła, termodynamiki i gospodarki cieplnej. Znamca muzyki i miłośnik sztuki. Błyskotliwie inteligentny i niezwykle zdolny, a zarazem skromny, bezkonfliktowy oraz zawsze pogodny i życzliwy. Całe swe życie zawodowe poświęcił pracy dydaktycznej i naukowej w Politechnice Śląskiej. Przez wiele lat był zastępcą dyrektora Instytutu Techniki Ciepłej, członkiem Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN, członkiem Komisji Energetyki Oddziału Śląskiego PAN w Katowicach, pełnomocnikiem Rektora ds. kształcenia ustawicznego i programu TEMPUS oraz kierownikiem Uczelnianego Studium Podyplomowego. Był członkiem dwóch organizacji międzynarodowych: Gesellschaft für Angewandte Mathematik und Mechanik i European Association for International Education. Pełnił funkcje członka Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Politechnice Śląskiej. Odznaczony Brązowym i Złotym Krzyżami Zasługi, laureat nagród Ministra Edukacji i Sekretarza Naukowego PAN.

Pozostanie w naszej pamięci jako człowiek wielkiego serca i umysłu. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 18 lutego w Kościele Świętej Trójcy w Będzinie.

■ 20 lutego 1995 r. zmarł w wieku 78 lat **prof. zw.dr inż. Andrzej KAMIŃSKI**, emerytowany nauczyciel akademicki Politechniki Śląskiej (1946-86), wybitny naukowiec i wychowawca młodej kadry naukowej oraz wielu pokoleń inżynierów elektroenergetyków. Był autorem 2 książek i ponad 100 prac naukowych oraz pierwszym doktorem nauk technicznych wypromowanym przez Radę Wydziału Elektrycznego Politechniki Śląskiej. Pionier badań stabilności lokalnej i globalnej systemów elektroenergetycznych, były kierownik Katedry Gospodarki Elektroenergetycznej, członek Komitetu Elektryfikacji Kraju PAN oraz Komisji Energetyki Śląskiego Oddziału PAN w Katowicach, wieloletni aktywny członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich. W latach II wojny światowej był członkiem Konspiracyjnego Komitetu SEP opracowującego plan elektryfikacji Polski.

Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Odznaką Zasłużonemu dla Politechniki Śląskiej oraz Złotą Odznaką Honorową SEP. Laureat nagrody I stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Był człowiekiem niezwykle skromnym i życzliwym, o dużym autorytecie moralnym.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 23 lutego w Wiśle, gdzie spoczął na miejscowym cmentarzu.

WSPOMNIENIE POŚMIERTNE

JEAN CHARLES GILLE

profesor Uniwersytetu Laval w Qubec w Kanadzie, członek zagraniczny Polskiej Akademii Nauk, doktor honoris causa Politechniki Śląskiej

Jean Charles Gille urodził się w roku 1924. Po ukończeniu Szkoły Politechnicznej w Paryżu studiował na Uniwersytecie Harvard i w Technologicznym Instytucie w Massachusetts. Następnie objął obowiązki wicedyrektora Wyższej Szkoły Lotniczej w Paryżu i prowadził w niej wykłady z teorii i techniki serwomechanizmów.

Wykłady te zebrał w książce pt. „Teoria i technika serwomechanizmów” wydanej wspólnie z M. Pelegrin i P. Decaulne przez Wydawnictwo DUNOD w Paryżu. O wartości tej książki i jej znaczeniu dla rozwoju nauki o automatyce może świadczyć fakt, że została przetłumaczona na siedem języków, w tym również na język polski, a we Francji miała 8 wydań. Dla automatyki, jako dyscypliny naukowej, jest to dzieło fundamentalne zaś okres, w którym się ukazała (rok 1956) sprawił, że J.C. Gille jest uważany powszechnie za jednego z twórców naukowych podstaw automatyki.

J.C. Gille był w dziedzinie automatyki autorem również wielu innych książek, z których -jako najważniejsze - można wymienić: „Teoria i projektowanie liniowych serwomechanizmów”, „Metody analizy serwomechanizmów nieliniowych”, „Dynamika sterowania liniowego”, „Analiza systemów o wielu zmiennych”, „Wprowadzenie do teorii serwomechanizmów ekstremalnych i adaptacyjnych”, „Wprowadzenie do rachunku macierzowego analizy funkcjonalnej”.

Osobowość prof. J.C. Gille'a sprawiała, że interesował się nie tylko naukami technicznymi, ale również medycyną (ukończył Wydział Medyczny Uniwersytetu Paryskiego). Wszedł również bardzo głęboko w problemy grafologii - i w tej dziedzinie był autorem kilku książek.

Szczególny był stosunek J.C. Gille'a do Polski, jej historii, kultury i nauki. Dał temu wyraz przez przyjęcie zaproszenia i prowadzenie przez jeden semestr wykładów z „Teorii systemów o wielu zmiennych” na studium doktoranckim Politechniki Śląskiej. Wykłady te były pasjonujące, wyśmienicie przedstawione i przyniosły nam doskonały skrypt. W czasie pierwszego pobytu w Politechnice Śląskiej prof. J.C. Gille wykładał w języku francuskim, ale już podczas wszystkich kolejnych pobytów, wykładał w języku polskim.

Senat Politechniki Śląskiej nadał Mu w roku 1967 tytuł doktora honoris causa.

Swemu szczególnemu stosunkowi do Polski prof. J.C. Gille dał też wyraz w prowadzeniu

swoich prac wspólnie z kolegami polskimi i przedstawianiu ich wyników w BIULETYNIE POLSKIEJ AKADEMII NAUK. Były to prace kreujące nową dziedzinę nauki, tzw. teorię procesów rozwijających się. Ukoronowaniem tych prac była książka „Developmental systems” wydana w roku 1990 przez Wydawnictwo Springer-Verlag w Nowym Jorku.

W uznaniu zasług prof. J.C. Gille'a w tworzeniu naukowych podstaw automatyki i jego wkładu do rozwoju teorii systemów rozwijających się Polska Akademia Nauk powołała Go w roku 1988 do swego składu jako członka zagranicznego.

Twórca w dziedzinie nauk ścisłych, lekarz z wykształcenia, J.C. Gille był jednocześnie człowiekiem głęboko przeżywającym sprawy kultury i sztuki. Swemu szczególnemu stosunkowi do naszej kultury dał wyraz, poświęcając 10 lat pracy na twórcze poszukiwania i studia nad życiem i osobowością Adama Mickiewicza. Przyniosły one książkę Profesora w języku polskim „Adam Mickiewicz - Człowiek, Studium Psychologiczne” wydaną w roku 1987 w Warszawie przez PIW, a do literatury francuskiej wniosły obszerniejsze dzieło w języku francuskim pt. „Adam Mickiewicz, poète national de la Pologne” wydane w Montrealu i w Paryżu w roku 1987.

Profesor J.C. Gille wniósł trwały dorobek do naukowych podstaw automatyki. Jego prace nad procesami rozwijającymi się dały istotny wkład do tej nowej dziedziny wiedzy, zaś Jego książki z dziedziny serwomechanizmów - ze względu na poziom, zakres i okres w jakim się ukazywały - otworzyły do automatyki drogę wielu rocznikom studentów, inżynierów i pracownikom naukowym w wielu krajach, w tym również w Polsce.

Swym życiem, współpracą z Politechniką Śląską i jej pracownikami naukowymi J.C. Gille dał wyraz swojego szczególnego uczucia i sympatii dla naszej nauki, kultury i historii. Był i pozostanie dla nas wzorem łączenia najwyższego poziomu naukowego i najgłębszych wartości humanistycznych.

Jego prochy spoczęły na cmentarzu w Nicei tam, gdzie znajduje się grób Jego matki.

Stefan Węgrzyn

Opracowanie redakcyjne: dr inż. Marian Mikrut, Instytut Elektroenergetyki i Sterowania Układów Pol. Śl., Gliwice, ul. B. Krzywoustego 2, p. 623, tel. 37-26-22

